

Naaktslak onder de douche

Als kind wilde ik het al weten: Hoe komt het toch dat naaktslakken er toch altijd zo mooi schoon en glanzend uitzien, terwijl je toch zou verwachten dat er van alles aan hun plakkerige lijf blijft vastkleven? Maar nu weet ik het antwoord!

Tekst Hanny Reneman, KNNV Delfland
Beeld Grote wegsлаг (arion ater)
wikipedia.com David Perez

Tijdens een wandeling in het duingebied van Meyendel (Wassenaar) heb ik heel nauwkeurig kunnen zien hoe naaktslakken zich schoonmaken. Een naaktslak (een fors exemplaar van de grote wegsлаг, Arion ater) was moeizaam bezig een mul zandpaadje over te steken. Dan kan ik het natuurlijk niet laten om het beestje daarbij even te helpen en over te zetten. Alleen glipte hij toen ik hem neer wou zetten uit mijn vingers en kwam op zijn rug terecht. Het gevolg was dat er nu niet alleen zand, maar ook nog aarde en een blaadje aan hem plakten en wachtte af.

Van schrik zat hij uiteraard eerst als een bal samengetrokken, maar al gauw ontspande hij zich enigszins en kwamen zijn ogen halfstok tevoorschijn. Hij bleef in deze half samengetrokken houding zitten, terwijl langzaam zijn huid iets bewoog. Een soort rimpeling. Deze beweging werd steeds groter, totdat het dier zijn lijf ritmisch heen en weer liet schommelen, nog steeds in half samengetrokken positie, terwijl zijn oogjes maar net naar buiten staken. Als slak moet je natuurlijk altijd alert blijven!

Al gauw werd duidelijk wat hier de bedoeling van was: deze swingende beweging stimu-

leerde een extra slijmtoevoer in de groeven op zijn rug! En dat had weer tot gevolg dat hij zich helemaal schoonspoelde, waarbij hij het blaadje het eerst kwijtraakte.

Toen hij klaar was met 'douchen' werd de swingende beweging langzaam weer kleiner. Daarna bleef het dier nog half samengetrokken zitten, blijkbaar moe van deze inspannende en stressvolle toestand. Hij had een klein half uurtje nodig voor zijn 'douche', maar ik heb niet gewacht tot hij weer aan de wandel ging.

Gelukkig gebeurde dit alles op een erg mooi stil plekje, en was ik alleen, zodat ik me in alle rust aan mijn toch wat vreemde hobby kon overgeven!

Later op dezelfde wandeling trof ik weer een

overstekende grote wegsлаг; dit dier was van top tot teen overdekt met zand. Een vrijwel onzichtbaar, moeizaam voortworstelend grijs worstje. Ik heb hem wel overgezet, maar ben niet blijven kijken hoe hij zich schoonmaakte. Naar mijn inschatting had deze een grotere klus te klaren dan zijn voorganger.

Het is leuk om te merken hoeveel je te weten komt door alleen maar nauwkeurig te kijken en wat geduld te hebben!